

РЕШЕНИЕ

№ 5049

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **12013** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Н. Н. Н., подадена чрез адв. Р., против решение № 4325 от 30.09.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав, постановено по НАХД № 8726/2024 г. С решението е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-010611/20.05.2024 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 6, т. 1 от същия закон и на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП - глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 104А от същия закон.

В касационната жалба са наведени аргументи, че оспореното решение е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изтъква се, че СРС не е обсъдил обстоятелства от съществено значение, за които във въззивната жалба има наведени възражения. На следващо място счита, че от събраните доказателствата не се установява по безсъмнен начин вмененото нарушение. Иска се отмяна на процесното решение и на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява и не е представлява. В

писмена молба от 23.01.2025 г. адв. Р. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Претендира разноси по делото.

Ответникът - началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, чрез юрк. М., оспорва касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения развива и в писмен отговор, с който оспорва жалбата. Алтернативно сочи, че на основание чл. 79б, ал. 1 и 2 от ЗАНН съдебното производство пред СРС е следвало да бъде прекратено и представя справка от АИС АНД.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Намира оспореното решение за правилно.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е недопустимо предвид следното:

Съдебното производство пред СРС е било образувано по повод подадена жалба от Н. Н. Н. срещу НП № 24-4332-010611/20.05.2024 г. на началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което са му наложени две административни наказания: на основание чл.183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП „глоба“ в размер на 100 лева, за извършено нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 104А от ЗДвП.

Въззивният съд е установил фактическата обстановка по делото. СРС е разгледал спора по същество и въз основа на установената фактическа обстановка е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Намерил е, че описаните в НП нарушения са извършени и наложените за тях наказания са правилно определени. Според фактическите установявания на Съда, НП е връчено на Н. на 28.05.2024 г., който на същата дата (28.05.2024 г.) е заплатил с 20 % отстъпка размера на наложените с постановлението две глоби, т.е. заплатил е сума в размер на 120 лева, видно от квитанция от 28.05.2024 г.

Съгласно чл. 79б, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, обнародван в ДВ бр. 109 от 2020 г., влязъл в сила от 23.12.2021 г., в случай, че нарушителят не желае да обжалва наказателното постановление в частта относно наложената глоба, може да заплати в 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление 80 на сто от нейния размер, освен ако специален закон предвижда намален размер на глобата. В тези случаи наказателното постановление влиза в сила в частта относно наложената глоба от датата на плащането, а в случай, че нарушителят е обжалвал наказателното постановление и в срока по ал. 1 е заплатил глобата, производството по разглеждане на жалбата в тази част се прекратява на основание чл. 63 г. С тази разпоредба законодателят е предоставил възможност на нарушителя да заплати по-ниска стойност от глобата, само 80% от нея, като в замяна на това той губи правото си на обжалване.

При тази нормативна регламентация касационната съдебна инстанция намира, че СРС е постановил съдебен акт, който е недопустим. Във въззивното производство е представено писмено доказателство - квитанция за извършено плащане, от която се

установява, че на 28.05.2024 г. по наказателно постановление № 24-4332-010611/20.05.2024 г. е заплатена сумата от 120 лева, т.е. сума представляваща 80 % от наложените с НП две глоби, които са с общ размер от 150 лв. Заплащането на глобите по визираното НП е отразено и в справка картон на водач (отбелязано в колона 7). Тези обстоятелства не са спорни между страните. От страна на ответника към ангажирания отговор на касационна жалба е представена и справка АИС АНД, в която визираното плащане също е отразено.

При така установеното са налице предпоставките за прекратяване производството по делото на основание чл. 63 г., във вр. с чл. 79б, ал. 2, вр. с, ал. 1 от ЗАНН, както правилно сочи ответника в настоящото производство в представения писмен отговор на касационна жалба. С оспореното НП на жалбоподателя са наложени само глоби, като не е наложено друго по вид административно наказание, което изключва приложимостта на хипотезата на ал. 3 на 79б от ЗАНН, според която, когато с НП е наложено и друго по вид административно наказание, наред с глобата, или са отнети вещи в полза на държавата, то подлежи на обжалване само в частта относно размера на кумулативното наказание, разпореждането с веществените доказателства, отнемането на вещи в полза на държавата и присъденото обезщетение по реда на чл. 63б от ЗАНН.

След като глобата е платена, а с това по силата на чл. 79б от ЗАНН наказателното постановление в тази му част влиза в сила като последица от извършеното плащане, то е налице абсолютна процесуална пречка пред допустимостта на съдебното производство. В този смисъл са и решение по канд № 499 от 2023 г. на АС – Хасково, решение по канд № 275 от 2024 г. на АС – Стара Загора и канд № 751 от 2024 г. на същия съд.

Горното обуславя извод за недопустимост на депозираната пред СРС жалба и прекратяване на образуваното съдебно производство.

Като не е сторил това, въззивният съд е постановил решението си при наличие на отрицателна процесуална предпоставка за разглеждане на жалбата – влязло в сила наказателно постановление в частта относно наложената глоба. Предвид това въззивно решение № 4325 от 30.09.2024 г. следва да бъде обезсилено, а производството по делото следва да бъде прекратено.

С оглед изхода на спора претенцията на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди такова в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК, Административен съд София - град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение № 4325 от 30.09.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав, постановено по НАХД № 8726/2024 г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Н. Н. Н. против Наказателно постановление № 24-4332-010611/20.05.2024 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР и ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

ОСЪЖДА Н. Н. Н., ЕГН - [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: